

این سبک از بازدید آموزش محور بوده و علاوه بر آموزش می‌تواند تعاملی میان توریست‌ها و صاحبان خطوط تولید محصولات کشاورزی و دامداری برقرار کند. این نوع از گردشگری زیرمجموعه گردشگری روستایی است

خانواده‌شان بهره ببرند. در این روند ایده‌های نوین می‌تواند تأثیر به سزایی در توسعه گردشگری کشاورزی داشته باشد. در این نوع از توریسم فرهنگ علاقه‌مندی مردم برای مشارکت در تولید غذاهای سالم با خانواده نیز ترویج می‌شود. با ترکیب کشاورزی و گردشگری، صنعت کشاورزی به آرامی فرصت‌های فراگیر و پایداری را نه تنها برای کشاورزان، بلکه برای مؤسسات در سراسر کشور باز خواهد کرد.

گردشگری کشاورزی

آرزو کیهان- مترجم / گردشگری کشاورزی شکلی از توریسم است که تولید و یا فرآوری کشاورزی را با گردشگری پیوند می‌دهد تا بازدیدکنندگان را به یک مزرعه یا سایر مشاغل کشاورزی، به منظور سرگرمی یا آموزش جذب کند. آیا تا به حال درباره گردشگری کشاورزی چیزی شنیده‌اید؟ دقیقاً چه معنایی دارد؟ گردشگری کشاورزی جایی است که کشاورزی و گردشگری با یکدیگر درمی‌آمیزند تا تجربه آموزشی شگفت‌انگیزی را برای شما فراهم کنند، خواه گشت در مزرعه یا جشنواره کلاس پنیرسازی یا پرورش کدو تنبل باشد، خواه دوشیدن شیر گوسفندان، برخی از کشاورزان و دامداران مزارع خود را به مقصد گردشگری سیاحتی و آموزشی تبدیل می‌کنند تا توریست‌ها در مورد آنچه انجام می‌دهند بیشتر بیاموزند. در طول این نوع گردشگری توریست‌ها کارهایی مثل چیدن میوه‌های تازه باغ، تلاش برای جمع‌آوری گوسفندان و چیدن کدو تنبل و ده‌ها فعالیت دیگر را تجربه خواهند کرد.

و چه بسا اگر توریست‌های خارجی جزو گردشگران باشند می‌توانند گاهی اوقات هم قراردادهای تجاری بزرگ را با دیگر کشورها بسته و باب آشنایی تجارت بیشتر با دیگر کشورها را داشته باشند. این نوع از گردشگری می‌تواند بازار سودآوری برای کشاورزان به شمار آید و می‌توان گفت نوعی کارآفرینی پایدار نیز به شمار می‌رود که در حال توسعه است.

توره‌های کشاورزی

گاهی اوقات گردشگران در برخی مزارع از صبح اول وقت کار خود را آغاز کرده و کشاورزان با صبحانه از توریست‌ها پذیرایی می‌کنند و در طول یک روز کاری، گردشگران می‌توانند پس از صرف صبحانه از مزارع دیدن کرده و هنگام ناهار با غذاهایی که از محصولات کشاورزی تازه تهیه شده خود را سیر کنند، استراحت کوتاهی داشته باشند و تا غروب آفتاب از آموزه‌های کشاورزی یا دامداری به همراه

زندگی پایدارتر توانمند می‌کند و می‌تواند میزان حمایت روستایی را در میان ساکنان شهرها افزایش دهد. گردشگری کشاورزی می‌تواند فرصت‌هایی را برای تنوع محصول برای تولیدکنندگان فراهم کند. در این نوع از گردشگری توریست‌ها قادرند از مزارع دیدن کنند. این سبک از بازدید آموزش محور بوده و علاوه بر آموزش می‌تواند تعاملی میان توریست‌ها و صاحبان خطوط تولید محصولات کشاورزی و دامداری برقرار کند. این نوع از گردشگری زیرمجموعه گردشگری روستایی است. گردشگران با نحوه دوشیدن شیر، چیدن انواع محصولات و جمع‌آوری و بسته‌بندی‌شان آشنا و با نحوه کار سالانه کشاورزان و دامداران آگاه می‌شوند. این نوع از گردشگری برای خانواده‌هایی که فرزندان کوچک دارند نیز بسیار سرگرم کننده، آموزنده و جذاب خواهد بود. در این میان کشاورزان و دامداران قادرند محصولات خود را در طول روز در بازارهای موجود به فروش برسانند

محلی برای آموزش و یادگیری

برخی از کشاورزان مزارع کاری خود را به مقصد گردشگری تبدیل می‌کنند چون راهی برای تکمیل درآمد در زمان خارج از فصل‌های کاری است و برخی دیگر با گردشگر پذیری سعی می‌کنند اطلاعات بیشتری درباره فعالیت‌ها و محصولاتشان به گردشگران بدهند. اما مهم نیست دلیل آن چیست، هر مزرعه آموزش‌های منحصر به فردی برای ارائه به میهمانان دارد. اگر بزودی به تعطیلات می‌روید، حتماً مقصدهای گردشگری کشاورزی را جست‌وجو کنید زیرا می‌تواند بسیار سرگرم کننده باشد.

کشاورزی پایدار چیست؟

گروهی از محققان، گردشگری کشاورزی را به عنوان هر فعالیت درآمدزایی که در یک مزرعه انجام می‌شود، تعریف می‌کنند. این شامل تفسیر دارایی‌های طبیعی، فرهنگی، تاریخی و زیست محیطی زمین و افرادی است که روی آن کار می‌کنند. آنان فهرستی از فعالیت‌هایی را ارائه می‌دهند که در مزارع کشاورزی به گردشگران ارائه می‌شود که شامل فعالیت‌های آموزشی، میهمانداری، تفریح در فضای باز، بازاریابی جایگزین و ایجاد یا فروش محصولات با ارزش افزوده است. گردشگری کشاورزی می‌تواند در حفظ منابع زمین نقش داشته و امکان توسعه یک سیستم غذایی پایدارتر را فراهم کند.

فعالیت‌های گردشگری کشاورزی

شش عنصر اساسی پایداری گردشگری کشاورزی، تجارت، سرگرمی، ارزش‌ها، روابط، یادگیری و مشارکت عنوان شده است. فعالیت‌های گردشگری کشاورزی می‌تواند درآمد تکمیلی لازم برای حفظ مزارع کوچک و متوسط، دامداری‌ها و جوامع روستایی را فراهم کند. این نوع از صنعت توریسم روشی برای تعامل مستقیم بومیان، گردشگران و منابع طبیعی است. جالب آنکه پایداری درآمدت گردشگری کشاورزی به حفظ کیفیت محیط زیست مبتنی بر طبیعت که شامل کشاورزی مولد است بستگی دارد. خیلی از مردم به طور مستقیم درگیر کشاورزی نیستند. تلاش‌های گردشگری کشاورزی فرصتی را برای این افراد فراهم می‌کند تا با سیستم غذایی محلی خود درگیر شوند. این نوع تعاملات افراد را برای انتخاب غذا و سبک

باید مناطق طبیعی و گردشگری کشور، موقعیت‌یابی و ظرفیت‌یابی شود تا بدانیم هر منطقه چه کارکرد و کارایی‌ای دارد و چه تعداد گردشگر را بر اساس چه برنامه‌ای می‌تواند پذیرا باشد

وجود دارد که نباید انسان‌های عادی وارد آنها شوند بلکه ابتدا باید توسط کارشناسان شناسایی، موقعیت‌سنجی و ظرفیت‌یابی شود اما در برخی موارد مشاهده می‌شود که تورهای طبیعت‌گردی و برخی از گروه‌های آفرود، بدون توجه به این مسائل با ورود به این مکان‌های بکر، آسیب زیادی به آنجا وارد می‌کنند. ایزدی معتقد است، اگر امروز برای عوامل تخریب ارزش‌های زیست‌پالای سرزمین‌مان فکری نکنیم، در آینده کاری از دست کسی بر نمی‌آید چون برای بازگشت طبیعت به حالت قبل، صدها سال زمان لازم است، البته آن هم در صورتی که انسان دیگر دخالتی در طبیعت نداشته باشد.

وی تأکید کرد: باید مناطق طبیعی و گردشگری کشور، موقعیت‌یابی و ظرفیت‌یابی شود تا بدانیم هر منطقه چه کارکرد و کارایی‌ای دارد و چه تعداد گردشگر را بر اساس چه برنامه‌ای می‌تواند پذیرا باشد. باید برخی جانمایی‌هایی که به اشتباه برای اقامت گردشگران طبیعت صورت گرفته است، اصلاح شود چون اینها هم از عوامل آسیب‌رسان به آثار طبیعی و ملی کشور محسوب می‌شود. علاوه بر آن درباره آموزش و فرهنگسازی هم تلاش دربرگیرنده و مؤثری انجام شود. ایزدی با بیان اینکه در حال حاضر آثار مخرب حضور گردشگران غیرمسئول را در رویشگاه‌ها و زیستگاه‌های هدف گردشگری کشور به وضوح شاهدیم، اظهار داشت: گردشگری طبیعی وقتی موفق است که در وهله نخست مدیریت حفاظت از ارزش‌های سرزمینی‌مان وجود داشته باشد آن هم به شیوه مشارکتی که هم دولت، هم مردم و نهاد در آن نقش داشته باشند.

زمین و طبیعت، نگاه صحیحی نیست. نباید مواهب سرزمینی‌مان را صرفاً به‌صورت کالاهای مصرفی ببینیم. وی گفت: اگر مدیریت یکسویگر باشد حتی گردشگری طبیعی را هم به جای ایجاد فرصت‌های حفاظتی و اقتصادی به تهدید مبدل می‌کند که در این باره باید از الگوهای موفق جهانی بهره ببریم. کشورهای موفق که درخصوص اعمال مدیریت گردشگری طبیعی تلاش می‌کنند، موقعیتی را ایجاد کرده‌اند که ضمن حفاظت بیشتر منابع طبیعی، با آموزش‌های لازم به گردشگران، موجب ارتقای فرهنگ دوستی با طبیعت شده‌اند.

گردشگری در بسیاری از کشورها در بستری قرار گرفته که آموزش حرف اول را می‌زند. گرچه گردشگر برای اهدافی چون استراحت و آرامش به مناطق طبیعی می‌رود اما در گردشگری فقط به وقت‌گذرانی بسنده نمی‌شود و باید به گونه‌ای باشد که گردشگر با دانش بیشتری از مقصد گردشگری خود بیرون آید. به گفته وی، سال‌ها قبل که گردشگری به اندازه امروز رواج نداشت، بسیاری از مناطق طبیعی کشور در حالت تعادل بود اما امروز به‌دلیل رفتارهای نادرست گردشگران و تصمیم‌های مسئولان بدون در نظر گرفتن شرایط موجود، برخی از مناطق طبیعی و بکر گردشگری کشور که تعدادی از آنها در فهرست میراث جهانی یونسکو هم ثبت شده، مورد آسیب قرار گرفته است. مثلاً قبلاً برای رفتن به کوه دماوند یک راه پاکوب و مشخص وجود داشت اما امروز مسیرهای زیادی پاکوب شده است. این موضوع موجب می‌شود از یک سو یخچال‌ها زودتر آب شده و از سوی دیگر میزان کمتری از این آب‌ها جذب سفره‌های زیرزمینی شود و از طریق چشمه‌ها و منشأ رودها هم قابل استفاده نباشد. این فعال محیط زیست با بیان اینکه باید مدیریت حفاظت از ارزش‌های طبیعی در کشور تقویت شود، گفت: اماکن و ظرفیت‌های بکر گردشگری‌ای

کاپادوکیا در ترکیه و داکوتا در آمریکا نمونه‌های مشابه این روستای صخره‌ای در دنیاست

اینجا به ندرت خانه‌های آجری می‌بینید؛ اهالی این روستا در دل صخره‌ها خانه ساخته‌اند

در این سفر علاوه بر غسل، خرید خشکبار و آجیل را هم به عنوان سوغات فراموش نکنید